

היום נלמד בעזרת ה':

סוטה דף כב

אתמר קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים: דהיינו לא למד 'גמרא' להבין את טעמי המשניות ואת חילוקי הדינים היוצאים מהם - הוא 'עם הארץ' שחשוד שלא לתת מעשרות, וחשוד על טומאה (ומגעו טמא).

נור: גרוע מעם הארץ.

כותי: כלומר אסור לאכול מפיתו ולשתות מיינו כמו כותי, כי הוא לא מקיים את ההלכות כפי שהורו חז"ל, וכל מה שהוא למד זה רק להראות את עצמו כתלמיד חכם.

מגוש: מכשף, כלומר הוא דומה למכשף העוסק באחיזת עיניים.

דאמרי אינשי: יש פתגם השגור בפי הבריות 'לוחש המכשף את לחשיו ואינו יודע מה אומר' כי המכשף רק יודע שהלחש פועל את הכישוף. וכך גם האדם הזה קורא את המשניות בלי להבין אותם.

ת"ר איזהו עם הארץ: שהוא חשוד על מעשרות וטהרות.

כל שאינו קורא ק"ש: כי הוא אינו יודע כלום.

זרע אדם זרע בהמה: כלומר הטובים והטפשים שבהם כולם זרע שלי - אומר הקב"ה. הפסוק מחשיב את מי שלא קרא ולא שנה כבהמה.

אלו ששונים הלכות: כלומר שלומדים משניות בלי לשמש תלמידי חכמים להבין את טעמי המשניות.

פשיטא?: וכי אפשר לפרש אחרת? והתשובה היא: שהיה מקום לפרש אלו ששונים בחטאם פעמיים, שהעבירה כבר נחשבת כהתר בעיניהם.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

התנאים מבלי עולם: כלומר השונים משניות בלי גמרא. הגמרא מקשה: וכי סלקא דעתך שהם הורסים את העולם והרי הם לא מזיקים לאיש? והתשובה היא: שהכוונה לשונים משניות ומורים הלכה מתוך המשניות שהם מורים טעויות.

*

ת"ר בתולה צליינית: בחורה המתפללת תמיד, וכן 'אלמנה שובבית' המסתובבת תמיד אצל שכנותיה - הן 'מבלי עולם' כי הם נואפות ומכשפות המראות את עצמן כצדקניות כדי שלא יבדקו אחריהן.

וקטן שכלו לו חודשיו: יתבאר להלן.

בתולה דנפלה אאפה: בנפילת אפיים היא התפללה לקב"ה שלא יכשלו בה בני אדם ויפסידו את חלקם בגן עדן וירשו גהינום.

דהיא אלמנה: שהיא בית כנסת קרוב לביתה, אבל היא היתה הולכת להתפלל בבית מדרשו של רבי יוחנן שהיה מרוחק מביתה, וזאת בשביל להרויח 'שכר פסיעות'.

תירוץ: כי קאמר כגון יוחני בת רטיבי: הכוונה לאלמנה כמו 'יוחני בת רטיבי' שהיתה אלמנה מכשפת, כשהיה מגיע זמן הלידה של אישה היא היתה עוצרת את רחמה על ידי כישוף והיתה אומרת לאישה אני אלך להתפלל עליך, והייתה הולכת ומסירה את הכישוף והתינוק היה יוצא. (פעם אחת היא עשתה כישוף בביתה והלכה לבית היולדת, והשאירה פועל שעבד בביתה, והוא שמע את הקול של הכשפים נוקשים מתוך הכלי כמו קול של עובר במעי אימו, הוא פתח את הכלי והתינוק נולד, ואז נודע שהיא מכשפת).

ת"ח המבעט ברבותיו: והוא נקרא 'קטן' כי עונשו שהוא מת בקיצור ימים.

ועד כמה: צריך להמתין בכדי שיחשב כ'הגיע להוראה'? עד שיהא בן 40.

איני והא רבה אורי: וכל חייו של רבי היו רק 40 שנה? והתשובה היא: שאם התלמיד חכם שווה לרב העיר בחכמה מותר לו להורות, וכן אם הוא שווה לו בגיל (שהרב אינו זקן ממנו).

*

ת"ר שבעה פרושים הן: הכוונה ל'פרושים' שאינם טובים. הגמרא מונה אותם ואחר כך מפרשת.

העושה מעשה שכם: כלומר עושה מעשיו שלא לשם שמיים אלא להנאתו שיכבדו אותו, כמו אנשי שכם שעשו ברית מילה להנאתם.

המנקיף את רגליו: הולך עקב בצד אגודל ואינו מרים את רגליו, וכתוצאה מכך נפגעות אצבעותיו מהאבנים.

המקיז דם לכתלים: עושה את עצמו כאילו הוא עוצם עיניים כדי לא להסתכל בנשים, וכתוצאה מכך ראשו נחבט בקירות ויוצא ממנו דם.

דמשפע כי מדוכיא: הוא הולך כפוף כמו 'מדוכה' (= מכתשת, שהמקל הכותש ראשו כפוף).

הא מעליותא היא: לכאורה הוא פרוש מעולה כי הוא שואל ומכרר מה החובות שעליו לעשות? והתשובה היא: שהוא אומר 'מה חובתי עוד שלא עשיתי ואני צריך לעשות' ובכך הוא מראה את עצמו כאילו כבר קיים את כל התורה כולה.

פרוש מאהבה, פרוש מיראה: מאהבת השכר או מיראת העונש ולא מאהבת הקב"ה.

אמרו ליה אביי ורבא: לתנא ששנה את שבעת הפרושים, תוציא מהרשימה את הפרוש מאהבה והפרוש מיראה כי זהו 'פרוש' טוב.

דמטמרא מטמרא וכו': הנסתרות - נסתרות מבני אדם, והנגלות - גלויות להם, אבל בית דין הגדול שבשמים יפרע מהאנשים המתכסים בטליתות כדי להראות את עצמם כאילו הם פרושים.

אמר לה ינאי מלכא לדביתהו: ינאי היה צדוקי. הוא הרג את החכמים, והפרושים היו שונאים אותו. לפני מותו הוא אמר לאשתו המלכה: אל תפחדי מהפרושים שהם יתנקמו בך ובילדינו, משום שהפרושים הם צדיקים והם לא יעשו רעה למי שלא חטא להם. וכן אל תתיראי מאלו שאינם פרושים שהם הצדוקים האוהבים אותו. אלא תתייראי מהצבועים.

משנה: מדהה אתה את המים בפני כל הנשים: אם זכות תולה, שתיית המים כבר לא תהווה איום על הסוטות להודות שהן טמאות, כי הם יתלו בזכות שתגין עליהם מהעונש. ובנוסף, יצא שם רע על הטהורות ששתו ולא נענשו שיאמרו האנשים באמת הן טמאות רק שהזכות תולה להן.

רבי אומר: רבי סובר שאמנם זכות תולה לה אבל היא מתנוונת והולכת עד שהיא מתה מאותה מיתה של ציבת הבטן.

נטמאת מנחתה: אם היא נטמאה לפני שהניחו את המנחה בכלי שרת - היא לא התקדשה ב'קדושת הגוף' (גוף החומר של המנחה) אלא רק 'בקדושת הפה' (שהקדישו אותה בדיבור), ואם כן היא יכולה להפדות בכסף ולצאת לחולין, ומהכסף יקנה מנחה אחרת.

אבל אם היא נטמאה לאחר שהמנחה כבר התקדשה בכלי - היא אינה יכולת להיפדות ולצאת לחולין, (וכן לא לבוא בתור נדבה כי זו מנחת שעורים שאינה כשרה לנדבה), אלא נשרפת בבית הדשן שבעזרה.